

วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน*

Organization Culture of Private Schools

เอกราช โยจิตพิมานเวช¹ และพา อักษรเสือ²

Ekkarach Kositpimanvach and Pa Agsonsue

นักวิชาการ¹

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ²

Academician, Thailand

North Eastern University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ekkarad2552@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้ ผู้เขียนนำเสนอวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน พบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ 1) วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายองค์กร 2) วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง 3) วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ 4) วัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอด 5) วัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เขียนบทความวิชาการได้สังเคราะห์จาก แนวคิด หลักการ ทฤษฎี ผลงานวิจัยของนักการศึกษา นักวิชาการ มาพิจารณาความสำคัญและสอดคล้องกับบริบทวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน พฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนเป็นพฤติกรรมที่ดีที่สุด พร้อมจะรักษาไว้ การสร้างทีมงานที่เข้มแข็งไว้วางใจได้ นำโรงเรียนสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ความสำเร็จจนเป็นที่ ยอมรับ กล้าเผชิญการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อให้คล่องตัว กล้าคิด กล้าทำกล้าเปลี่ยนแปลง ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้เกิดความยืดหยุ่น พัฒนางานในเชิงสร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ บุคลากรร่วมมือในการทำงาน สามัคคี ยอมรับให้เกียรติเป็นส่วนหนึ่งของทีม สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธามีแรงจูงใจ พร้อมรักษาไว้ เพื่อถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังสืบไป บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หาทางเลือก สร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ทำให้เกิดวัฒนธรรมในโรงเรียน

คำสำคัญ: วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน

*ได้รับบทความ: 26 เมษายน 2561; ตอบรับตีพิมพ์: 11 ธันวาคม 2561

Received: April 26, 2018; Accepted: December 11, 2018



Abstract

There were 5 objectives of this academic article being presented the organizational culture of private school by the researcher including: 1) the culture aimed to organizational culture, 2) cultural change, 3) cooperative culture, 4) cultural transfer, and 5) cultural sharing. The author of this article analyzed it from the approach, rationale, theory, and research literature of the educators and academics by considering both of significance and congruence with organizational cultural context of private school, stakeholders' behavior to be developed, improved, and changed until the best conducts were obtained and ready for maintenance, the development of strong and trustworthy team work, leading the school to accomplish goal efficiently to be successful and recognized, being courage for changing, adjusting oneself for new things, adapting the pattern to be flexible, being courage for thinking, doing, and changing, reducing the steps in work practice to be flexible, developing work creatively, adapting for being congruent with situation, they staffs cooperated in working with unity, recognized and respected as a part of team, provided confidence, faith, and motive being ready to maintain in order to transfer for descendants further. The staffs shared knowledge and search for alternatives, developed reliance and trust. As a result, the school culture was developed.

Keyword: Organizational Culture of Private School

1. บทนำ

วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนเป็นค่านิยมและความเชื่อถือที่มีร่วมกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้นในองค์กร กำหนดพฤติกรรมของบุคลากรในโรงเรียน เพื่อยึดถือเป็นแนวทางในการควบคุมกำกับทัศนคติพฤติกรรม ให้อยู่ในกรอบหรือขอบเขตที่เหมาะสม เป็นวัฒนธรรมโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจของนักเรียน ทั้งยังให้ความพึงพอใจ

แก่ครูและผู้ปกครอง ความเป็นชุมชนของโรงเรียนให้สูงขึ้นช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนได้ บุคลากรมีค่านิยม วัฒนธรรมโรงเรียนที่มีความประสงค์ที่ชัดเจน และความร่วมมือจำเป็นต้องสร้างความเชื่อถือการยอมรับของนักเรียน ผู้ปกครอง สังคม และไว้วางใจในการนำบุตรหลานมาศึกษาปรับเปลี่ยนจนเป็นพฤติกรรมที่ดีที่สุด พร้อมจะรักษาไว้ ที่จะถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น (Premasawas and Chottsukan, 1972)



2. ความหมายวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน ดังนี้

Schein (2014) หมายถึง พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร ในการจัดการปัญหา ทั้งปัญหาภายในและภายนอกโรงเรียนเอกชนโดยเป็นแบบแผน ค่านิยมที่จะถ่ายทอดสู่สมาชิกใหม่เพื่อเป็นวิถีทางปฏิบัติต่อไป

Daft (2013) ให้ความหมายของวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนว่า เป็นค่านิยมความเชื่อความเข้าใจวิถีทางปฏิบัติร่วมกันของบุคลากรภายในโรงเรียนเอกชน รวมทั้งมีการถ่ายทอดสู่สมาชิกใหม่ในโรงเรียนเอกชน

Robbin and Coulter (2014) หมายถึง วัฒนธรรมองค์การ คือ พฤติกรรมที่สร้างขึ้นจากคนในโรงเรียนเอกชนโดยมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และยึดถือปฏิบัติกันมาจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในโรงเรียนเอกชนนั้นๆ

Marquardt (2013) หมายถึง โรงเรียนเอกชนปฏิบัติสืบต่อกันมาและเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในโรงเรียนเอกชน วิถีทางปฏิบัติร่วมกันของสมาชิกภายในโรงเรียนเอกชน รวมทั้งมีการถ่ายทอดสู่สมาชิกใหม่ในโรงเรียนเอกชน

Bosley (2008) หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของสมาชิกในโรงเรียนเอกชนที่เกิดจากค่านิยม ความเชื่อ ความคาดหวังของโรงเรียนเอกชน

Dimmock and Walker (2015) ได้ให้ความหมายว่า สมาชิกในโรงเรียนเอกชนได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นที่ยอมรับ อาจจะมีการ

เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา หรือตามความเชื่อและค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ในโรงเรียนเอกชน นั้น

Boonkong (2010) ได้ให้ความหมายว่า คือ วิถีชีวิตในโรงเรียนเอกชนและวิถีชีวิตโดยรวมของคนในโรงเรียนเอกชน ซึ่งพนักงานยึดเป็นหลักในการทำงานและการใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนเอกชน

Premasawas and Chottukarn (2015) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรโรงเรียนเอกชนหมายถึง การกำหนดบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันที่ใช้ควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในโรงเรียนเอกชนและความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนปัจจัยการเรียนการสอนของนักเรียนและผู้ปกครอง

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนหมายถึง พฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนเป็นพฤติกรรมที่ดีที่สุด พร้อมจะรักษาไว้ ดำรงไว้ มีองค์ประกอบ คือ วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ วัฒนธรรมในการถ่ายทอดสู่รุ่นหลัง และวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

3. องค์ประกอบวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน

วัฒนธรรมเป็นรูปแบบหรือแบบแผนของคตินฐานความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี อุดมการณ์ และความคาดหวังที่ใช้เป็นบรรทัดฐานร่วมกันของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เป็นแบบแผนทั้งหมดของกลุ่มหรือ



สังคมเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง จึงเกิดกระบวนการเรียนรู้ ที่จะค้นหาวิธีการแก้ปัญหา และสร้างสรรค์พัฒนาจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และการยอมรับร่วมกันเป็นรูปแบบวัฒนธรรมใหม่ วัฒนธรรมจึงมีสภาพคงที่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และเปลี่ยนแปลงพัฒนาตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม นับถือซึ่งกันและกัน การส่งเสริมความเอาใจใส่ดูแล การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การสืบทอดเป็นประเพณีจากรุ่นสู่รุ่น

การศึกษาปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนเอกชน ผู้เขียนได้สังเคราะห์ความเห็นจากแนวคิด และผลงานวิจัยของนักวิชาการ และนักการศึกษา ดังนี้

Robbin and Canlter (2014) ได้ให้ความเห็นว่า คุณลักษณะของวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนเอกชน ได้แก่ 1) เป็นแบบร่วมมือ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ได้แก่ ค่านิยม การสนับสนุนซึ่งกันและกัน 2) การเคารพในความคิดของเพื่อนร่วมงาน 3) ความมุ่งมั่นที่จะใช้ความกล้าในการสร้างผลงานใหม่ 4) วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง 5) การยินดีกับความสำเร็จร่วมกัน มุ่งเน้นความต้องการและเป้าหมายของโรงเรียน 6) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทรัพยากรอย่างไม่เป็นทางการ 7) การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

Bosley (2008) ได้ให้ความเห็นว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน ควรที่เอื้อต่อคุณลักษณะของโรงเรียน มีดังนี้ 1) การแนะนำ (Suggestion) ความร่วมมือ ช่วยเหลือกันและกัน

2) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) มุ่งเป้าหมายโรงเรียนเอกชน เป็นวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง 3) การเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) และ 4) การเห็นอกเห็นใจ (Empathy) เอื้ออาทร

Daft (2013) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลต่อโรงเรียน ดังนี้ 1) วัฒนธรรมแบบครอบครัว วัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลง 2) วัฒนธรรมแบบราชการ ความร่วมมือ 3) วัฒนธรรมแบบปรับตัวถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น และ 4) วัฒนธรรมแบบมุ่งสู่เป้าหมายของโรงเรียน

Senge (2008) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนในหนังสือ School That Learns ว่า วัฒนธรรมโรงเรียนเป็นเอกชนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ประกอบด้วยทัศนคติ ความเชื่อและทักษะ มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันในกระบวนการเหล่านั้น ประกอบด้วย 1) การสนทนาโต้ตอบอย่างไตร่ตรองในการทำงาน การไตร่ตรองในงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือ 2) มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน มุ่งสู่เป้าหมายของโรงเรียน 3) มีจุดเน้นร่วมคือการเรียนรู้บุคลากร 4) ร่วมมือและแบ่งปันการทำงานเป็นทีม 5) เปิดเผยเพื่อสร้างนวัตกรรม มีวัฒนธรรมพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สร้างวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง 6) การปฏิบัติอย่างไม่เป็นทางการและการทบทวนอย่างสร้างสรรค์ 7) ไว้วางใจ ยกย่อง และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 8) ชุมชนวิชาชีพ

Ritthirong (2014) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การสร้างและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมให้เป็น



วัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1) ศึกษารูปแบบถ่ายทอดวัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 2) วิเคราะห์ประวัติขององค์การเพื่อกำหนดกลยุทธ์วัฒนธรรม 3) สร้างปรัชญา อุดมการณ์ วิสัยทัศน์ร่วมกัน วัฒนธรรมแบบราชการ เอื้ออาทรต่อกัน 4) ลงมือเปลี่ยนแปลง ปรับตนเอง พร้อมถ่ายทอดสู่รุ่นหลัง และ 5) วัดผล ประเมินผล และปรับปรุงสู่เป้าหมายของโรงเรียน

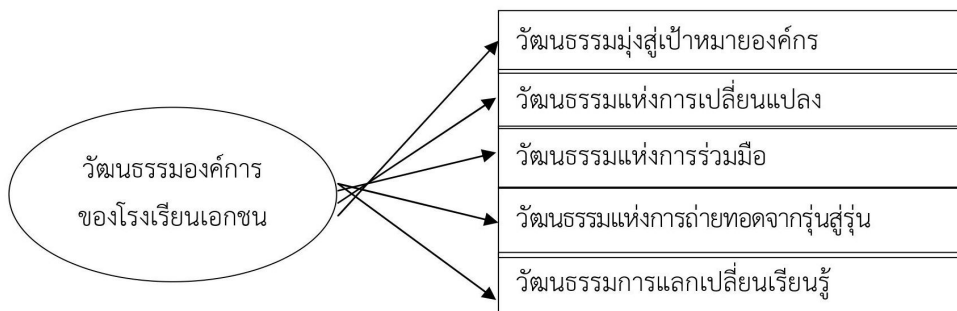
Premasawas and Chottsukan (2015) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนที่นำไปสู่ความสำเร็จ และเป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรม มีลักษณะ ดังนี้ 1) วัฒนธรรมของความร่วมมือ 2) วัฒนธรรมในการเอื้ออาทรกัน 3) วัฒนธรรมในการทำงานเป็นทีม มุ่งสู่เป้าหมายโรงเรียน 4) วัฒนธรรมในการกล้าเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง 5) วัฒนธรรมราชการ

Pupha (2015) ได้ศึกษาตัวแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นโรงเรียน ผ่านปัจจัยโครงสร้างโรงเรียน วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เทคโนโลยีระบบงาน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพบว่า ปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรม

โรงเรียนมีอิทธิพลส่วนมากเป็นอันดับแรก แสดงให้เห็นว่าปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียนมีความสำคัญที่สุด ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีจิตสำนึกรับผิดชอบ ปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น มุ่งสู่เป้าหมายของโรงเรียนเอกชน

Boonkong (2010) ได้ให้ความเห็นว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนมีสาระสำคัญ ดังนี้ 1) มุ่งสู่เป้าหมายมุ่งสู่เป้าหมายของโรงเรียน 2) การร่วมมือของบุคลากร 3) ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ 4) มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง 5) มีการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่รุ่นหลัง 6) มีจิตสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน

ดังนั้น ผู้เขียนได้สังเคราะห์องค์ประกอบวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนจากแนวคิดหลักการ ทฤษฎี ผลงานวิจัยของนักการศึกษานักวิชาการ มาพิจารณาที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ วัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น และวัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 องค์ประกอบวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน



4. นิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชน

1. วัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชนด้านวัฒนธรรมมุ่งเป้าหมายองค์กร

Bosley (2008) ได้ให้ความเห็นว่า คุณลักษณะของวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนเป็นการยินดีกับความสำเร็กร่วมกันมุ่งเน้นความต้องการและเป้าหมายของโรงเรียนเอกชน

Daft (2013) ให้ความเห็นของวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชนว่า เป็นค่านิยม ความเชื่อ ความเข้าใจ วิถีทางปฏิบัติร่วมกันของสมาชิกภายในโรงเรียนเอกชนมุ่งสู่เป้าหมายของโรงเรียนเอกชน รวมทั้งมีการถ่ายทอดสู่สมาชิกใหม่ในโรงเรียนเอกชน

Ritthirong (2014) ให้ความเห็นว่าการสร้างและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ มีแนวทางการดำเนินการในการวัดผล/ประเมินผลและปรับปรุงสู่เป้าหมายของโรงเรียนเอกชน

จากที่ได้ศึกษาสรุปได้ว่า นิยามเชิงปฏิบัติการของวัฒนธรรมมุ่งเป้าหมายขององค์กร สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ได้ว่า วัฒนธรรมมุ่งเป้าหมายองค์กร หมายถึง การสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง ไว้วางใจ นำโรงเรียนสู่ความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ บุคลากรมีความกระตือรือร้น นำโรงเรียนสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชนด้านวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง

Ritthirong (2014) ให้ความเห็นไว้ว่าการสร้างและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมให้เป็นวัฒนธรรม

แห่งการเรียนรู้ มีการดำเนินการลงมือเปลี่ยนแปลง ปรับตนเองเรียนรู้ร่วมกันกับสมาชิกในโรงเรียนเอกชน

Premasawas and Chottsukan (2015) ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ และเป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ต้องมีลักษณะวัฒนธรรม ในการกล้าเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางสร้างสรรค์

Puhpa (2015) กล่าวว่า ปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียนมีอิทธิพลส่วนมากเป็นอันดับแรก แสดงให้เห็นว่าปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียนมีความสำคัญที่สุด ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิยามเชิงปฏิบัติการของวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ได้ว่า วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง หมายถึง กล้าเผชิญการเปลี่ยนแปลงปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อให้คล่องตัว ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้เกิดความยืดหยุ่น พัฒนางานในทางสร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์

3. วัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชนด้านวัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ

Marquardt (2013) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า คุณลักษณะของวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนเป็นแบบร่วมมือและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ได้แก่ ค่านิยม การสนับสนุนซึ่งกันและกัน



Senge (2008) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนเป็นสิ่งที่ไม่ตาย เป็นขบวนการต่อเนื่อง ประกอบด้วย ทักษะ ความเชื่อและทักษะ มีการสนับสนุน ซึ่งกันและกันในขบวนการเหล่านั้น สนทนาโต้ตอบอย่างไตร่ตรองในการทำงาน หรือกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือและแบ่งปัน

Presawas and Chottsukan (2015) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนที่นำไปสู่ความสำเร็จ และเป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ มีลักษณะวัฒนธรรมของความร่วมมือ การเอื้ออาทรต่อกันการทำงานเป็นทีม การกล้าเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า นิยามเชิงปฏิบัติการของวัฒนธรรมแห่งความร่วมมือ สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ได้ว่า วัฒนธรรมแห่งความร่วมมือ หมายถึง บุคลากรมีความสามัคคีกัน ร่วมกันในการทำงาน ยอมรับให้เกียรติตามอาวุโส แลกเปลี่ยนหาทางเลือกในการพัฒนาโรงเรียน มองภาพความสำเร็จร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของทีม

4. วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนด้านวัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

Senge (2008) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพต่อโรงเรียนเอกชนเป็นวัฒนธรรมแบบถ่ายทอดจากรุ่นปัจจุบันสู่รุ่นใหม่ อาจจะมีการปรับปรุงตามสภาพหรือกาลเวลาให้เหมาะสม

Ritthirong (2014) ได้ให้ความเห็นว่าการสร้างและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมให้เป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ มีแนวทางการลงมือเปลี่ยนแปลง

ปรับตนเอง พร้อมถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น รักษาวัฒนธรรมอันดีงามไว้

Pupha (2015) ได้ศึกษาตัวแบบวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ปัจจัยบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับบรรยากาศและวัฒนธรรมโรงเรียน มีความสำคัญที่สุด ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาองค์กร แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน ปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง จนกลายเป็นวัฒนธรรมถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

สรุปได้ว่า นิยามเชิงปฏิบัติการของวัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ได้ว่า วัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น หมายถึง สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาการยอมรับ สร้างแรงจูงใจพร้อมอุทิศเวลาเพื่อโรงเรียน สร้างความแตกต่างในเชิงสร้างสรรค์ ภูมิใจนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ พร้อมทั้งจะรักษาไว้ ดำรงไว้ เพื่อถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังสืบไป

5. วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนด้านวัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

Dimmock and Walker (2015) ให้ความเห็นไว้ว่า คุณลักษณะของวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกลับ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ความคิดเห็นและทรัพยากรอย่างเป็นเป็นทางการ

Ritthirong (2014) ให้ความเห็นไว้ว่าการสร้างและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมให้เป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ มีแนวทางการศึกษารูปแบบถ่ายทอดวัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน



Duandao Boonkong (2010) ได้ให้ความเห็นว่า วัฒนธรรมการควมมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน นำโรงเรียนฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ร่วมกัน ทำงานเป็นทีม พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำโรงเรียนมุ่งสู่เป้าหมาย มีจิตสำนึกร่วมกัน

สรุปได้ว่า นิยามเชิงปฏิบัติงานของ

วัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำหรับบทความวิชาการในครั้งนี้ได้ว่า วัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง การให้บุคลากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อหาทางเลือก สร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ยอมรับ ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมในโรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 1 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ ตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชน

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้/สาระหลักเพื่อการวัด
วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร	การสร้างทีมงานที่เข้มแข็งไว้วางใจ นำองค์กรสู่ความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ บุคลากร มีความกระตือรือร้น นำโรงเรียนสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	สร้างทีมงานที่เข้มแข็ง ไว้วางใจ ยอมรับ เอื้ออาทรต่อกัน นำโรงเรียน สู่ความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับผู้ปกครอง บุคลากร มีความกระตือรือร้นในการทำงานสู่ความสำเร็จ มุ่งสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง	กล้าเผชิญการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อให้คล่องตัว มีประสิทธิภาพ กล้าคิดกล้าทำ ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้เกิดความยืดหยุ่น พัฒนางานในทางสร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อประโยชน์ต่อโรงเรียนและนักเรียน	ลดขั้นตอนการทำงาน ให้เกิดความยืดหยุ่น พัฒนางานในทางสร้างสรรค์ กล้าเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้ทันสมัยให้เข้ากับสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือ วิธีการดำเนินงานให้ คล่องตัว มีประสิทธิภาพการทำงานมากขึ้น ปรับเปลี่ยนการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อประโยชน์ต่อโรงเรียนและนักเรียน
วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ	บุคลากรมีความสามัคคีกัน ร่วมกันในการทำงาน ยอมรับให้เกียรติตามอาวุโส แลกเปลี่ยนหาทางเลือกในการพัฒนาโรงเรียน มองภาพความสำเร็จร่วมกัน เป็นส่วนหนึ่งของทีม	บุคลากรมีความสามัคคีกัน ร่วมกันในการทำงานเป็นทีม ยอมรับให้เกียรติ ผู้อาวุโส แลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติที่ดี มองภาพความสำเร็จร่วมกัน รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของทีมงาน



องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้/สาระหลักเพื่อการวัด
วัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น	สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาการยอมรับ สร้างแรงจูงใจ พร้อมอุทิศเวลาเพื่อองค์กร สร้างความแตกต่างในเชิงสร้างสรรค์ ภูมิใจนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จพร้อมที่จะรักษาไว้ดำรงไว้เพื่อถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังสืบไป	สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาต่อชุมชน สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรรัก ศรัทธา พร้อมอุทิศเวลาเพื่อองค์กร พัฒนาโรงเรียนสร้างความแตกต่างในเชิงสร้างสรรค์ ครูและผู้บริหารภูมิใจนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จต่อเนื่อง
วัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	การให้บุคลากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาทางเลือก สร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ยอมรับ ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมในองค์กร	ส่งเสริมให้บุคลากรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ ประสบการณ์ เพื่อหาทางเลือก การยอมรับ การสร้างแรงศรัทธา ความภูมิใจร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อกัน

จากตารางที่ 1 องค์ประกอบนิยามเชิงปฏิบัติการ ตัวบ่งชี้ของวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนเอกชนประกอบด้วย วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ วัฒนธรรมแห่งการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น และวัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6. สรุป

บทความวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 1) วัฒนธรรมมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร การสร้างทีมงานที่เข้มแข็งไว้วางใจ นำโรงเรียนสู่ความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง บุคลากรมีความกระตือรือร้น นำโรงเรียน

สู่เป้าหมาย 2) วัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง กล้าเผชิญการเปลี่ยนแปลง ลดขั้นตอนการทำงานให้เกิดความยืดหยุ่น พัฒนางานในทางสร้างสรรค์ สอดคล้องกับสถานการณ์ 3) วัฒนธรรมแห่งการร่วมมือ บุคลากรมีความสามัคคีกันร่วมกันในการทำงาน ยอมรับให้เกียรติตามอาวุโส ทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนหาทางเลือก มองภาพความสำเร็จร่วมกัน 4) วัฒนธรรมการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา ยอมรับ ภูมิใจนำพาโรงเรียนสู่ความสำเร็จ ดำรงไว้เพื่อถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง 5) วัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้บุคลากรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ เพื่อหาทางเลือก ความภาคภูมิใจ ต่อกันให้เกิดวัฒนธรรมในองค์กร

References

Boonkong, D. (2010). School Culture Affecting working Environment of Teachers in Bangkok Private School Under Department of Social Development and Welfare, Bangkok. *A Thesis for the Degree of Master of Education Program*. Graduate School : Rajamongklo University of Technology Thangaburi.



- Bosley, L. M. (2008). Organizational Culture and Student Empowerment in Baccalaureate Nursing Programs. Ph.D. Dissertation. *Department of Philosophy*. Graduate School : Kent state University.
- Daft, R. L. (2013). *Leadership Theory and Practical*. Florida : The Dryden Prese.
- Dimmock, C. & Walker, A. (2015). Educational Leadership Culture and Diversity. Gateshed : Athemaeum Press.
- Marquardt, M. J. (2013). Building the Learning Organization. New York : McGraw-Hill.
- Pupha, M. (2015). A Study of Organization Culture for Datdaruni in School Chachoengsao Province. *A Thesis for the Degree of Master of Education Program*. Graduate School : The Faculty of Education Burapa University.
- Premasawas, T. & Chottsukan, S. (2015). Private School Culture Model for the Office of the Base Education Commissions. *A Thesis for the Degree of Doctor of Philosophy Program*. Graduate School : RaJabhat Valiarongkorn University.
- Ritthirong, S. (2014). Organizational Culture of Schools in Patum Primary Educational Service Area. *A Thesis for The Degree of Master of Education Program*. Graduate Schools : Songkhla Rajabhat University.
- Robbin & Coulter. (2014). *Management*. 7th ed. New Jersey : Prentice Hall.
- Senge, M. (2008). *The Fifth Discipline : The Art & Practice of The Learning Organization*. London : Century Business.
- Schein, E.H. (2014). *Organization Culture and Leadership*. San Francisco: Jolssey-Bass.